Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice

Year-Book „Petre Andrei" University from Iasi
Fascicle: Law, Economic Science, Political Sciences
ISSN: 2248-1079

Coverd in: CEEOL, Index Copernicus, Ideas RePeC,

Socionet, Econpapers

THE PRINCIPLE OF THE INTERNET NEUTRALITY AS A FREEDOM OF EXPRESSION AND THE RIGHT OF BEING INFORMED

[Principiul neutralității internetului, libertatea de expresie și dreptul de a fi informat]

Angela MÎŢĂ – BACIU

Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57

Published by:

Lumen Publishing House

On behalf of:

„Petre Andrei" University from Iasi

The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed

[Principiul neutralității internetului, libertatea de expresie și dreptul de a fi informat]

Angela MÎȚĂ – BACIU [1]*

Abstract

Net Neutrality (also known as Network Neutrality or Internet neutrality) is all about creating a neutral internet. The term supports the view that Internet traffic should be treated equally. The term – Net Neutrality -- has not been popular till early 2000s when advocates of net neutrality and associated rules have raised concerns about the ability of broadband providers to use their last mile infrastructure to block Internet applications and content (e.g., websites, services, protocols), even blocking out competitors. The right to Internet access is closely linked to the right of freedom of speech which can be seen to encompass freedom of expression too. Two key facets of the Internet are highlighted: the content of the Internet and the infrastructure of the Internet. The infrastructure is necessary in order to deliver the service to the masses but requires extensive positive action. The content loaded onto the Internet however is seen as something that should be available to all, with few or no restrictions; limits on content have been viewed as the key breach of human rights, namely the right to freedom of speech that include the right to receive informations.

Keywords:

the right to internet access, freedom of expression, internet neutrality, breach of human rights

1 Angela MÎȚĂ – BACIU - Associate Professor Ph.D., Law Faculty, „Petre Andrei" University from Iasi, lawyer - Bar IASI, Judge at the Court of International Commercial Arbitration attached to the Chamber of Commerce and Industry of Romania, email: angelabaciu@hotmail.com

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

Internetul a devenit deja o obişnuinţă pentru majoritatea populaţiei din ţările dezvoltate. Fie că se conectează de la un computer sau de la un dispozitiv mobil, oamenii tind să fie cât mai mult timp *online* şi tind să facă din Internet un nou mediu de interacţiuni sociale, de educare, de organizare a activităţilor, de creşterea a productivităţii şi de relaxare. Mai mult, datorită importanţei lui în viaţa cotidiană, Internetul a ajuns chiar sa facă parte din drepturile omului[2] în anumite ţări precum Estonia, Franţa, Finlanda, Grecia şi Spania.

Convenţia pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale[3]

Intitulat Libertatea de exprimare, articolul 10 al Conventiei Europene a Drepturilor Omului garanteaza libertatea de exprimare si informare: Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere.

Dreptul de acces la Internet

Datorită importanţei lui în viaţa cotidiană, Internetul a ajuns să fie un subiect important din perspective drepturilor omului. Dreptul de acces la internet este strâns legat de libertatea cuvantului, care in sens larg cuprinde libertatea de opinie si libertatea de a primi sau de a comunica informatii sau idei fara amestecul autoritatilor publice si fara considerarea frontierei.

Două elemente cheie ale internetului sunt evidenţiate: conţinutul şi infrastructura. Infrastructura este necesară pentru a furniza serviciul maselor si necesită o acţiune pozitivă.

Conţinutul încărcat de pe internet, este considerat ca ceva ce trebuie să fie disponibil pentru toţi, cu puţine sau chiar fără restricţii. Limitarea privind accesul la conţinutul internetului a fost privită ca o încălcarea a libertătii de exprimare ce presupune si accesul la informatie.

2 Dreptul de acces la Internet - http://en.wikipedia.org/wiki/Right_to_Internet_access
3 Convenţia Europeană a Drepturilor Omului adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, amendată de Protocoalele nr. 11 şi 14, publicată pe site-ul Consiliului Europei la adresa http://www.echr.coe.int/

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

Deşi considerat de multi un mediu în care libertatea de exprimare este apărată şi garantată, în realitate, lipsa de norme juridice face ca Internetul să fie un model de armonie şi pace, bazat mai mult pe bunăvoinţa furnizorilor de Internet decât pe protecţia unor organisme naţionale sau internaţionale.

Totuşi, această vulnerabilitate a sistemului legislativ coroborată cu tendinţa companiilor de a cauta noi metode comerciale a dus la necesitatea punerii în discuţie a creării unor norme care sa protejeze Internetul şi pe utilizatorii acestuia de eventualele abuzuri ale unor furnizori de Internet.

Astfel s-a ajuns ca unele asociaţii care apără interesele utilizatorilor de Internet să ceară guvernelor garanţii cu privire la faptul ca Internetul va rămâne deschis pentru utilizatorii sai, traficul neputând fi discriminat indiferent de serviciile pe care aceştia le vor rula, indiferent de dispozitivele fizice care vor fi folosite. Altfel spus, asociaţiile au cerut ca Internetul sa nu poată fi restricţionat de către guverne sau de către furnizorii de Internet şi să fie garantat caracterul neutru al său prin norme legislative.

Concept / Definire

Termenul de neutralitate a Internetului (sau mai general neutralitatea reţelelor) este definit ca fiind un principiul care guvernează reţelele de calculatoare.

Deşi acest principiu este uneori subiectul unor dezbateri aprinse, se consideră în mod unanim că se caracterizează prin garantarea egalităţii oricărui conţinut, site sau platformă.

Mai exact, reţeaua Internet este construită în aşa fel încât, orice punct de conexiune (nod), chiar dacă este nou introdus, va avea aceleaşi drepturi ca oricare alt punct de conexiune din reţea, fără a putea fi discriminat într-un fel.

Practic, în mod ideal, Internetul ar trebui să funcţioneze întocmai ca un serviciu public de curierat. Curierul trebuie sa transporte pachetul la destinaţie, indiferent dacă conţinutul acestuia îi place sau nu, indiferent dacă destinatarul este o firmă faţă de care manifesta simpatie sau nu, indiferent de expeditor, nediscriminatoriu din punct de vedere al duratei de expediere sau al priorităţii pentru clienţii aceluiaşi serviciu.

În cel mai simplu mod posibil, neutralitatea Internetului este de fapt un principiu care sugerează ca tot traficul de date informatice trebuie tratat în mod egal.

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

Problematică

Neutralitatea Internetului nu a fost întotdeauna în atenţia publică. Principiul a început să câştige teren în momentul în care drepturile utilizatorilor au început să se restrângă şi în momentul în care furnizorii de Internet au început să caute noi metode de a câştiga bani.

Astfel, opinia publică a criticat puternic anumiţi furnizori de Internet care au început sa blocheze anumite protocoale care foloseau resursele în mod accentuat. În felul acesta, au început să facă imposibilă utilizarea aplicaţiilor ce permit punerea în comun a fişierelor, sau cele care permit transferul fişierelor multimedia.

Măsura a fost susţinută şi de organizaţiile care apără drepturile de autor, deoarece prin multe din aceste tipuri de aplicaţii se transmiteau materiale protejate.

De asemenea, unii furnizori de Internet, în special cei care furnizau şi servicii de telefonie mobilă, au început sa blocheze unele aplicaţii de tip VOIP (voce prin intermediul protocolului Internet – Telefonie Internet). Deşi motivul oficial invocat de aceştia a fost că protocoalele de acest tip consumă resurse importante în reţea, în realitate, ele au fost blocate deoarece furnizorii de servicii VOIP aveau tarife mai scăzute decât serviciile de telefonie ale furnizorului de Internet. Totuşi, furnizorii de Internet, pot interveni asupra oricăror disfuctiuni, se permite furnizorilor de Internet să impună restricţii clienţilor, privind viteza , traficul.

Un alt factor care a contribuit la necesitatea introducerii neutralităţii Internetului a fost dorinţa de câştig a furnizorilor de Internet.

Aceştia au considerat că site-urile mari care produc un trafic ridicat trebuie să le plătească o sumă care să acopere necesităţile de dezvoltare a reţelei. Adică, furnizorii de Internet cer site-urilor să împartă profitul acestora, pe motivul ca ei sunt cei care susţin mediul de comunicaţie.

Chiar şi din partea furnizorilor de servicii web au existat tentative de încălcare a egalităţii traficului prin dorinţa acestora de a avea anumite avantaje faţă de competitori.

Astfel unele companii ce deţineau site-uri importante au cerut furnizorilor de Internet să facă traficul către ele prioritar, în schimbul unor sume de bani. Utilizatorii ar observa că unele site-uri s-ar încărca mai repede şi acest lucru i-ar face să prefere utilizarea lor în defavoarea altora. Unii dintre furnizori au mers şi mai departe blocând doar anumite site-uri, încălcând grav legile concurenţei.

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

Neutralitatea Internetului încearcă să stabilească un echilibru în mediul reţelelor de calculatoare, între cei care furnizează Internetul (sau guvern) şi utilizatorii lor. Sau altfel spus încearcă sa prevină încălcările:

- libertăţii de exprimare (dacă furnizorul de Internet dă prioritate sau blochează anumite site-uri sau servicii el devine un cenzor pentru utilizatorul de Internet) ;
- inovării şi concurenţei (promovarea unor site-uri prin blocarea concurenţei) ;
- dreptului de a alege al consumatorului

Deşi unele ţări au conştientizat importanţa legiferării neutralităţii Internetului, la nivel european încă există o lipsă de reacţie fermă.

Reglementare la nivel internaţional

În anul 2005, agenţia guvernamentală a Statelor Unite ce se ocupă cu comunicaţiile, Federal Communications Commission (FCC), a stabilit o serie de principii menite să asigure încurajarea extinderii serviciilor de bandă, păstrarea, promovarea deschisă şi interconectivitatea Internetului public:[4]

- consumatorii au dreptul sa acceseze orice conţinut doresc, atâta timp cât este legal ;
- consumatorii au dreptul de a rula orice aplicaţii şi servicii legale;
- consumatorii au dreptul de a conecta orice dispozitive legale care nu dăunează reţelei ;
- consumatorii au dreptul la concurenţă între furnizorii de reţele,
- furnizorii de aplicaţii şi servicii, şi furnizorii de conţinut.

În Decembrie 2010, FCC a adăugat o serie de măsuri noi privind transparenţa şi a clarificat ce tipuri de blocări sunt permise pentru reţelele fixe şi mobile.[5]

Autoritatea de Reglementare în Poştă şi Telecomunicaţii din Norvegia (NPT) împreună cu furnizorii de Internet şi cu organizaţiile importante din industria telecomunicaţiilor au elaborat în 2009 un ghid cu principii care garantează neutralitatea Internetului:[6]

4http://fjallfoss.fcc.gov/edocs_public/attachmatch/FCC-05-151A1.pdf
5http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/doc/library/communications_reports/netneutrality/comm- 19042011.pdf
6http://www.npt.no/ikbViewer/Content/109604/Guidelines%20for%20network%20neutrality.pdf

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

1. Utilizatorii au dreptul la o conexiune Internet cu o capacitate şi o calitate predefinite. Aceasta implică:

a) capacitatea şi calitatea Internetului trebuie clar specificate;

b) dacă conexiunea fizică este partajată cu alte servicii atunci trebuie precizat clar cum va fi partajată capacitatea între Internet şi celelalte servicii

2. Utilizatorii au dreptul la o conexiune Internet care permite accesul la serviciile şi aplicaţiile dorite. Această implică:

a) utilizatorii pot trimite şi primi orice conţinut pe care aceştia îl doresc ;

b) utilizatorii pot rula orice servicii sau aplicaţii ;

c) utilizatorii pot conecta orice echipamente fizice şi pot folosi orice programe care nu dăunează reţelei

3. Utilizatorii au dreptul la o conexiune Internet care nu permite discriminări între aplicaţii, servicii, conţinut, expeditor sau destinatar Comisia Canadiană de Radio - televiziune şi Telecomunicaţii (Canada Radiotelevision and Telecommunications Commission – CRTC), a făcut de asemenea un cadru legislativ privind neutralitatea Internetului, prin care se impune ca furnizorii să ofere transparenţă sporită şi permite folosirea de tehnici de gestionare a traficului doar ca ultimă instanţă.[7]

Deşi în Franţa a fost un proiect de lege privind neutralitatea Internetului, el a fost respins,[8] provocând o serie de dezbateri aprinse printre simpatizanţi. Totuşi trebuie menţionată opinia Curţii Constituţionale franceze care considera că: „având în vedere importanţa serviciilor online pentru participare democratică şi pentru exprimarea de idei şi de opinii, libertatea de exprimare presupune libertatea de a accesa astfel de servicii "(decizia 2009-580 din 10 iunie 2009).[9] Astfel, Chile este

7 http://en.wikipedia.org/wiki/Network_neutrality_in_Canada

8 http://www.laquadrature.net/en/french-parliament-to-consider-net-neutrality-law

9 in limba engleza are forma "given the importance [of online services] for democratic participation and the expression of ideas and opinions, [freedom of expression] implies freedom to access such services" (decision 2009-580 of June 10th, 2009, par.12)

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

considerată[10] ca fiind prima țară care a inclus în mod expres în legislație principiul neutralității Internetului.[11]

Reglementare la nivel comunitar

Deschiderea pieței telecomunicațiilor în fața concurenței a avut efectul unui catalizator într-un sector altădată rezervat oligopolurilor. Pentru a veni în completarea acestei evoluții, autoritățile decizionale europene au adoptat o legislație care să se sincronizeze cu progresele tehnologice și cerințele pieței.

Această evoluție s-a tradus pe plan juridic prin adoptarea unui nou cadru de reglementare privind comunicațiile electronice. Obiectivul principal îl constituie întărirea concurenței facilitând sosirea noilor veniți pe piață și stimularea investițiilor în acest sector.

Uniunea Europeana a început încă din 2007 o serie de consultări cu privire la neutralitatea Internetului.

Într-un Raport al Comisiei Europene privind neutralitatea Internetului[12] se citează un studiu realizat de către Organismul Autorităților de Reglementare din domeniul Comunicațiilor Electronice (Body of European Regulators for Electronic Communications – BEREC) în câteva dintre statele membre ale Uniunii Europene, care susține încălcări ale acestui principiului prin:[13]

- limitarea vitezei traficului în cazul rețelelor peer-to-peer (punere în comun de fișiere) și al aplicațiilor destinate difuzării de fișiere video, de către anumiți furnizori în Franța, Grecia, Ungaria, Lituania, Polonia și Marea Britanie;
- blocarea sau taxarea suplimentară a furnizării de servicii VoIP (voce prin intermediul protocolului Internet) în rețelele mobile, de către anumiți operatori de comunicații electronice mobile din Austria, Germania, Italia, Olanda, Portugalia și România.

Deși sunt semnalate unele probleme privind nerespectarea neutralității Internetului, acest raport a fost puternic criticat de către unele

10 http://www.leychile.cl/Navegar?idNorma=1016570&idParte=&idVersion=2010-08-26

11 http://en.wikipedia.org/wiki/Network_neutrality

12http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/doc/library/communications_reports/netneutrality/comm- 19042011.pdf

13 http://www.apti.ro/raportul-Comisiei-Europene-privind-neutralitatea-Internetului

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

organizaţii neguvernamentale deoarece s-a considerat ca prin argumentele sale se susţin mai degrabă soluţii privind legile competiţiei şi cele ale comerţului decât legi ale comunicaţiilor electronice. [14]

În acest moment Uniunea Europeană a adoptat o serie de directive (Directiva 2009/136/CE, Directiva 2009/240/CE) care stabilesc drepturile utilizatorilor cu privire la reţelele şi serviciile de comunicaţii electronice.[15] În aceste directive se impune ca furnizorii de Internet sa asigure o mai mare transparenţă privind serviciile lor.

Deşi, principiul neutralităţii Internetului nu este reglementat decât parţial în directive, Uniunea Europeana şi-a luat angajamentul de a monitoriza în continuare furnizorii de Internet, iar dacă este necesar să ia măsuri în acest sens.[16]

Prin REGULAMENTUL (CE) NR. 1211/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI din 25 noiembrie 2009 s-a instituit Organismul autorităţilor europene de reglementare în domeniul comunicaţiilor electronice (OAREC), ale cărui responsabilităţi sunt stabilite prin acest regulament.

OAREC acţionează în cadrul domeniului de aplicare al Directivei 2002/21/CE (directiva-cadru) şi al Directivei 2002/19/CE, al Directivei 2002/20/CE, al Directivei 2002/22/CE şi al Directivei 2002/58/CE (directive speciale), precum şi al Regulamentului (CE) nr. 717/2007.(3). OAREC îşi îndeplineşte atribuţiile în mod independent, imparţial şi transparent. În desfăşurarea tuturor activităţilor sale, urmăreşte aceleaşi obiective cu cele urmărite de autorităţile naţionale de reglementare (ANR-uri), astfel cum sunt prevăzute în articolul 8 din Directiva 2002/21/CE (directiva-cadru).

Organismul nou creat contribuie, în special, la dezvoltarea şi la mai buna funcţionare a pieţei interne a reţelelor şi serviciilor de comunicaţii electronice, urmărind să asigure aplicarea coerentă a cadrului comunitar de reglementare pentru comunicaţii electronice. De asemenea, utilizează expertiza disponibilă în cadrul ANR-urilor şi îşi îndeplineşte sarcinile în colaborare cu acestea şi cu Comisia. OAREC, promovează cooperarea între ANR-uri şi între ANR-uri şi Comisie.

14 http://www.laquadrature.net/en/net-neutrality-the-european-commission-gives-up-on-users-and-innovators

15 http://en.wikipedia.org/wiki/Telecoms_Package

16http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/doc/library/communications_reports/netneutrality/comm- 19042011.pdf

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

Reglementare la nivel naţional

Libertatea de exprimare este reglementată în Constituţia României.[17] in art. 30 libertatea de exprimare si art. 31 dreptul la informaţie. Astfel, se poate spune, fără teama de a greşi, că libertatea de exprimare este un drept esenţial atunci când vorbim despre o societate democratică, pentru că el creează condiţiile necesare exercitării altor drepturi ale omului. Pentru a pentru că el creează condiţiile necesare exercitării altor drepturi ale omului. Pentru a putea exprima opinii în cunoştinţă de cauză, este însă deseori nevoie să ai anumite informaţii.

Astfel, dreptul la liberă exprimare este strâns legat de un alt drept, şi anume acela de a avea acces la informaţie. În acelaşi timp, trebuie precizat că dreptului persoanei de a primi idei şi informaţii îi corespunde obligaţia celui care le transmite transmite de a o face cu bună credinţă.

Libertatea de exprimare aparţine fiecărei persoane în parte, tot astfel cum bună credinţă. Libertatea de exprimare aparţine fiecărei persoane în parte, tot astfel cum dreptul de a căuta şi de a primi informaţii nu este numai al indivizilor, al publicului, ci si dreptul de a căuta şi de a primi informaţii nu este numai al indivizilor, al publicului, ci si al presei, care trebuie, la rândul ei, să le primească şi să le transmită publicului.

În urma cu cativa ani, in România, s-a propus o lege[18] a telecomunicaţiilor care să transpună directivele europene în legislaţia naţională[19] dar, lamomentulacela s-a a primit aviz negativ de la Comisia pentru egalitatea de şanse.[20]

Exista unele reglementari firave in domeniu. Prin OUG 111/2011 care implementeaza modificarile din pachetul telecom de directive, s-au impus din 2012 o serie de obligatii de transparenta pentru ISP.

De exemplu, in **a**rt. 51 avem urmatoarea prevedere: Contractele încheiate de consumatori pentru a beneficia de servicii de acces şi conectare la reţele publice de comunicaţii electronice ori de servicii de comunicaţii electronice destinate publicului vor conţine, într-o formă clară, inteligibilă şi uşor accesibilă, următoarele clauze minime privitoarela:b) informaţii privind orice alte condiţii care limitează accesul sau utilizarea anumitor servicii şi aplicaţii;(…) d) informaţii privind procedurile de măsurare şi gestionare a traficului în scopul de a evita

17 Pulicat pe http://www.cdep.ro/
18 http:// 18 http://webapp.senat.ro/pdf/11L378FG.
19 http://webapp.senat.ro/pdf/11L378EM.
20 http://webapp.senat.ro/pdf/11L378CA.

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

congestionarea segmentelor de reţea sau utilizarea acestora la capacitate maximă, precum şi privind impactul acestor proceduri asupra calităţii serviciului.

Autoritatea Naţională pentru Administrare şi Reglementare în Comunicaţii - ANCOM

Autoritatea Naţională pentru Administrare şi Reglementare în Comunicaţii (ANCOM)[21] este instituţia care protejează interesele utilizatorilor de comunicaţii din România, prin promovarea concurenţei pe piaţa de comunicaţii, administrarea resurselor limitate, încurajarea investiţiilor eficiente în infrastructură şi a inovaţiei.

ANCOM s-a format prin reunirea a două instituţii cu experinţă şi expertiză în domeniul administrării şi reglementării acestui sector: Inspectoratul General pentru Comunicaţii şi Tehnologia Informaţiei (IGCTI) şi Autoritatea Naţională de Reglementare în Comunicaţii şi Tehnologia Informaţiei (ANRCTI).

Această instituţie a statului arată că în România există unii furnizori de Internet care încalcă principiul neutralităţii Internetului. [22] Concluzia aceasta a fost precedata de un studiu/sondaj in 2010 realizat de către Autoritatea Naţională pentru Administrare şi Reglementare în Comunicaţii.

Astfel Vodafone restricţionează traficul de tip VOIP (eng: Voice over Internet Protocol, ro:Voce peste Protocol de Internet sau Telefonie Internet) pentru toţi utilizatorii de Cartela Internet Vodafone prepaid.[23] De asemenea şi Orange practica politici asemănătoare, prin taxarea diferită în funcţie de destinatarul pachetului.[24]

Deşi încalcă clar principiul neutralităţii Internetului, nu există nici o lege care să îi împiedice să facă acest lucru. Printr-o decizie din 2011, ANCOM a stabilit o serie de indicatori de calitate pentru furnizarea

21 Autoritatea Naţională pentru Administrare şi Reglementare în Comunicaţii la adresa de web http://www.ancom.org.ro

22 http://economie.hotnews.ro/stiri-telecom-8527578-vodafone-orange-operatori-practici-blocare-traficului-internetromania-nu-sunt-interdictii-lege-spune-arbitrul-telecom.htm

23https://www.vodafone.ro/consumption/groups/public/documents/digital_asset/vod010112.pdf

24 http://www.orange.ro/young/ppy-young-ro.html

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.

serviciului de acces la internet, pentru care este obligatorie publicarea acestora de catre ISP-isti.

Concluzii

Principiul neutralităţii Internetului trebuie privit la fel ca un drept al omului şi trebuie tratat ca atare la nivel internaţional. Doar prin adoptarea lui în legislaţia ţărilor puternic industrializate va garanta existența Internetului aşa cum a fost conceput si construit : deschis şi competitiv.

Bibliografie

http://www.apti.ro
http://www.edri.org
http://economie.hotnews.ro
http://ec.europa.eu
http://eurlex.europa.eu
http://initiativa-legislativa.avocatnet.ro/proiect
http://www.laquadrature.net/
http://legi-internet.ro
http://en.wikipedia.org

MITA – BACIU, A. (2014). The Principle of the Internet Neutrality as a Freedom of Expression and the Right of Being Informed [Principiul neutralitatii internetului, libertatea de expresie si dreptul de a fi informat]. Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Drept, Stiinte Economice, Stiinte Politice, 2014, Tomul 14, Decembrie, pp. 47-57.